

UCHWAŁA Nr 17 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 stycznia 1968 r.

w sprawie zasad organizacji i finansowania zjednoczeń państwowych terenowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego.

Na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) i art. 25 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Zasady ogólne.

§ 1. 1. Przepisy uchwały mają na celu:

- 1) zwiększenie udziału i odpowiedzialności zjednoczeń państwowych terenowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego, zwanych dalej „zjednoczeniami”, w sprawach mających na celu optymalne zaspokojenie potrzeb konsumentów zamieszkałych na terenie objętym zasięgiem ich działania oraz za poziom sprawności i kultury obsługi tych konsumentów,
- 2) poprawę zaopatrzenia sieci handlu detalicznego w towary odpowiadające asortymentowo, ilościowo i jakościowo potrzebom miejscowego społeczeństwa,
- 3) polepszenie warunków techniczno-organizacyjnych oraz wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw handlu wewnętrznego,
- 4) zwiększenie udziału w koordynacji branży i zapewnienie warunków bezpośredniej współpracy prezydiów powiatowych rad narodowych ze zjednoczeniami.

2. Cele, o których mowa w ust. 1, zjednoczenie realizuje przez:

- 1) zgrupowanie w ramach zjednoczenia państwowych terenowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego,
- 2) nawiązanie bezpośredniej współpracy z dostawcami (hurt, przemysł) dla usprawnienia i polepszenia dostaw towarów do sieci handlu detalicznego, udział w branżowych i międzybranżowych porozumieniach gospodarczych,
- 3) stwarzanie warunków i zapewnianie środków służących prawidłowemu rozeznaniu potrzeb konsumentów oraz do-

stosowywanie do nich zaopatrzenia sieci państwowych terenowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego,

- 4) kompleksową koordynację działalności sieci państwowych terenowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego, prawidłową koncentrację, rejonizację, rozmieszczenie i przesunięcia zapasów — stosownie do aktualnych potrzeb tej sieci,
- 5) organizację wspólnych przedsięwzięć gospodarczych (magazynów, baz remontowych, transportu, ośrodków obliczeniowych, produkcji pomocniczej, targów, wystaw, pokazów mody, reklamy, kursów doskonalenia kadr itd.) służących potrzebom przedsiębiorstw zgrupowanych i współpracujących,
- 6) oparcie programowania, planowania, zarządzania, finansowania i koordynacji na rachunku ekonomicznym oraz zastąpienie administracyjnych metod zarządzania metodami oddziaływania za pomocą stymulatorów ekonomicznych,
- 7) usprawnienie systemu organizacyjnego i funkcjonalnego państwowych terenowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego,
- 8) wprowadzanie na terenie objętym zasięgiem właściwości zjednoczenia takich form działania sieci, aby przedsiębiorstwa zgrupowane i uczestniczące w porozumieniu gospodarczym współzawodniczyły ze sobą w stałej poprawie asortymentowego, ilościowego i jakościowego zaopatrzenia konsumenta oraz w podnoszeniu sprawności i kultury jego obsługi,
- 9) popieranie nowych wyrobów oraz nowych, postępowych form sprzedaży.

3. Przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu są współodpowiedzialne za realizację celów i zadań porozumienia, a w szczególności ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność za określenie potrzeb społecznych, prowadzenie analizy rynku, możliwie najlepsze zaspokojenie miejscowego popytu i właściwą obsługę konsumenta.

§ 2. Przez użyte w uchwale określenia:

- 1) prezydium wojewódzkiej rady narodowej — należy rozumieć również prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa,
- 2) prezydium powiatowej rady narodowej — należy rozumieć również prezydium miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat, jak i prezydium miejskiej rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, które na mocy art. 21 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych przejęło od powiatowej rady narodowej sprawy dotyczące przedsiębiorstw miejskiego handlu detalicznego i państwowych przedsiębiorstw gastronomicznych,
- 3) terenowe przedsiębiorstwo handlu wewnętrznego albo przedsiębiorstwo bez bliższego określenia jego rodzaju — należy rozumieć podległe radzie narodowej i nadzorowane przez Ministra Handlu Wewnętrznego państwowe przedsiębiorstwo:
 - a) miejskiego handlu detalicznego prowadzące wielobranżową lub branżową sieć sklepów detalicznych, domy towarowe, domy handlowe itp.,
 - b) przemysłu gastronomicznego prowadzące różnego typu zakłady gastronomiczne lub zakłady o określonej specjalności branżowej,
 - c) przemysłu garmażeryjnego,
 - d) przemysłu piekarniczego i ciastkarskiego,
 - e) prowadzące działalność usługową dla potrzeb sieci handlowej, tj. przedsiębiorstwo uzupełniającej produkcji spożywczej lub przemysłowej, przedsiębiorstwo transportowe handlu wewnętrznego, przedsiębiorstwo remontowo-budowlane handlu wewnętrznego itp.,
- 4) jednostka organizacyjna podporządkowana zjednoczeniu — należy rozumieć utworzoną w drodze uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej jednostkę (zakład) działającą według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, prowadzącą działalność gospodarczą.

II. Zasady organizacji.

§ 3. 1. Zjednoczenie jest organizacją gospodarczą składającą się z centrali jako aparatu wykonawczego dyrektora zjednoczenia, podporządkowanych jej jednostek organizacyjnych i zgrupowanych przedsiębiorstw, prowadzącą na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa) działalność mającą na celu jak najlepsze zaspokojenie potrzeb konsumentów swego regionu w zakresie artykułów należących do właściwości rzeczowej zjednoczenia.

2. Zjednoczenie posiada osobowość prawną i działa według zasad rozrachunku gospodarczego.

3. Podstawową formą zgrupowania przedsiębiorstw jest zjednoczenie wielobranżowe, obejmujące ogół przedsiębiorstw z terenu województwa.

4. W wypadkach uzasadnionych rozmiarami sieci handlowej, ilością przedsiębiorstw, ich obrotami, potrzebą wzmocnienia specjalizacji branżowej i nadzoru w województwie mogą być tworzone odrębne zjednoczenia dla przedsiębiorstw branżowo pokrewnych.

5. Jeżeli względy ekonomiczno-organizacyjne za tym przemawiają (ilość jednostek organizacyjnych, odrębność branżowa, rozmiary zadań gospodarczych), prezydium wojewódzkiej rady narodowej może wydzielić przedsiębiorstwo wielozakładowe (zjednoczone zakłady) ze zjednoczenia i podporządkować bezpośrednio prezydium wojewódzkiej rady narodowej, nadając mu uprawnienia zjednoczenia za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego, oraz tworzyć przedsiębiorstwa międzypowiatowe w ramach zjednoczenia.

6. Organizację i zasady działania zjednoczenia określa na podstawie przepisów niniejszej uchwały oraz innych obowiązujących przepisów jego statut, nadany przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego. Wzorcowy statut dla zjednoczeń ustali Minister Handlu Wewnętrznego.

§ 4. 1. Zjednoczenie działa zgodnie z zasadami i kierunkami rozwoju, ustalonymi przez daną wojewódzką radę narodową z uwzględnieniem potrzeb powiatów, miast, osiedli i gromad.

2. Zjednoczenie wykonuje uchwały prezydiów powiatowych rad narodowych dotyczące przedsiębiorstw działających na ich terenie i współdziała z organami administracji handlu tych prezydiów, w szczególności w sprawach:

- 1) rejonizacji sieci handlu detalicznego,
- 2) godzin handlu,
- 3) usprawnienia obsługi konsumentów,
- 4) zaopatrzenia asortymentowego, ilościowego i jakościowego sklepów.

3. Zjednoczenie współdziała z prezydiami powiatowych rad narodowych przy wykonywaniu przewidzianych przepisami funkcji w stosunku do podległych tym prezidiom przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu, a w szczególności:

- 1) w sprawach tworzenia, łączenia, likwidacji i wprowadzania zmian w zakresie działania przedsiębiorstw oraz w sprawach powoływania, awansowania i odwoływania dyrektorów przedsiębiorstw,
- 2) przez przedstawianie prezydium powiatowej rady narodowej okresowych ocen działalności przedsiębiorstwa na terenie danego powiatu,
- 3) przez występowanie z własnymi wnioskami i projektami rozstrzygnięć, mającymi zasadnicze znaczenie dla interesów miejscowej ludności.

§ 5. Nadzór nad zjednoczeniem w zakresie przewidzianym w obowiązujących przepisach sprawuje:

- 1) bezpośredni — prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- 2) zwierzchni i fachowy — Minister Handlu Wewnętrznego.

III. Organy zjednoczenia.

§ 6. 1. Na czele zjednoczenia stoi dyrektor, który kieruje zjednoczeniem stosownie do obowiązujących przepisów, na zasadzie jednoosobowego kierownictwa, zgodnie z wytycznymi prezydium wojewódzkiej rady narodowej, ogólnymi wytycznymi Ministra Handlu Wewnętrznego oraz uchwałami kolegium zjednoczenia. Dyrektor zjednoczenia wykonuje swoje funkcje przy pomocy zastępców i głównego księgowego. Zastępcy dyrektora działają samodzielnie w ramach udzielonych przez niego upoważnień.

2. Dyrektor reprezentuje zjednoczenie na zewnątrz i występuje z wnioskami, projektami i opiniami wyrażającymi stanowisko zjednoczenia.

3. Podstawowym zadaniem dyrektora zjednoczenia jest stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych i ekonomicznych, a także podejmowanie takich decyzji gospodarczych i koordynujących, które zapewniają osiągnięcie podstawowych celów zjednoczenia. Do dyrektora zjednoczenia należą w szczególności następujące uprawnienia i obowiązki:

- 1) podejmowanie decyzji wiążących zjednoczenie jako całość, mających na celu systematyczne przystosowanie działalności przedsiębiorstw i całego zjednoczenia do aktualnych potrzeb społecznych oraz racjonalny podział pracy w zjednoczeniu,
- 2) ustalanie projektów planów rocznych, wieloletnich i perspektywicznych zjednoczenia jako całości,

- 3) ustalanie dla zgrupowanych przedsiębiorstw i innych jednostek organizacyjnych dyrektywnych wskaźników, norm finansowych oraz rozdział planowanych zadań i środków,
- 4) udzielanie pomocy przedsiębiorstwom w rozwijaniu postępu organizacyjnego, ekonomicznego i technicznego,
- 5) prowadzenie polityki płac, zatrudnienia i kadr, a w szczególności celowej polityki wyznaczania zadań premiowych i podziału funduszu, dla zapewnienia realizacji postępu organizacyjnego, ekonomicznego i technicznego,
- 6) ustalanie wspólnie z organizacjami przemysłu terenowego zmian asortymentowych w produkcji artykułów odpowiadających potrzebom miejscowego społeczeństwa,
- 7) dokonywanie, w razie potrzeby, nieodpłatnych przesunięć środków trwałych w ramach zjednoczenia — za zgodą prezydium właściwej rady narodowej,
- 8) kontrola wykonania ustalonych dla przedsiębiorstw zadań oraz kontrola przestrzegania wydanych zarządzeń i stosowania obowiązujących przepisów,
- 9) zarządzanie okresowych rewizji przedsiębiorstw oraz innych jednostek organizacyjnych zjednoczenia i wydawanie zarządzeń porewizyjnych bezpośrednio rewidowanym jednostkom,
- 10) zatwierdzanie sprawozdań finansowych (bilansów) i analizy rocznej działalności przedsiębiorstw i innych jednostek organizacyjnych zjednoczenia,
- 11) podejmowanie decyzji wykonawczych w ramach uchwał komisji branżowej, powziętych stosownie do zawartych porozumień gospodarczych.

4. Dyrektor może przekazać niektóre swoje uprawnienia kierownikom jednostek organizacyjnych zjednoczenia lub dyrektorom zgrupowanych przedsiębiorstw.

§ 7. 1. Do centrali zjednoczenia jako aparatu wykonawczego dyrektora zjednoczenia należy w szczególności organizowanie i koordynowanie prac związanych z działalnością zgrupowanych przedsiębiorstw oraz udzielanie im wszechstronnej pomocy.

2. W zakresie sprawowanego w stosunku do zgrupowanych przedsiębiorstw nadzoru i ich kontroli centrala zjednoczenia nie może ograniczać prawnie zastrzeżonej samodzielności przedsiębiorstw oraz ich swobody gospodarowania w ramach określonych środków dla realizacji zadań planowych.

3. Centrala zjednoczenia, reprezentując interesy zgrupowanych przedsiębiorstw, obowiązana jest współpracować z organami administracji prezydium wojewódzkiej rady narodowej stosownie do ich właściwości, a w szczególności z wydziałem handlu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Szczegółowe zadania centrali zjednoczenia w stosunku do zgrupowanych przedsiębiorstw i podporządkowanych jednostek organizacyjnych określa statut zjednoczenia oraz wydane we właściwym trybie przepisy.

§ 8. 1. Organem opiniującym i doradczym zjednoczenia oraz stanowiącym w sprawach wymienionych w ust. 6 jest kolegium.

2. W skład kolegium wchodzi: dyrektor zjednoczenia jako przewodniczący kolegium oraz jako członkowie zastępcy dyrektora i główny księgowy zjednoczenia, dyrektorzy zgrupowanych przedsiębiorstw i przedstawiciel wydziału handlu prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Szczegółowy skład kolegium określa statut zjednoczenia, ustalający, któ-

rzy jego członkowie posiadają głos stanowiący, a którzy doradczy.

3. Przewodniczący kolegium może ponadto zapraszać na posiedzenia kolegium przedstawicieli wojewódzkich przedsiębiorstw hurtu, organizacji spółdzielczych i innych jednostek.

4. Przy rozpatrywaniu przez kolegium istotnych spraw dotyczących przedsiębiorstw działających na terenie poszczególnych powiatów, w obradach kolegium uczestniczą przedstawiciele prezydium właściwych powiatowych rad narodowych lub organów administracji handlu tych prezydium.

5. Kolegium rozpatruje i opiniuje podstawowe problemy dotyczące działalności zjednoczenia (centrali, zgrupowanych przedsiębiorstw oraz podporządkowanych zakładów) i podejmuje uchwały.

6. Uchwały kolegium mają charakter stanowiący i wiążą dyrektora zjednoczenia oraz dyrektorów przedsiębiorstw w następujących sprawach:

- 1) podejmowania i finansowania wspólnych przedsięwzięć gospodarczych i socjalno-bytowych,
- 2) programowania i planowania działalności zjednoczenia jako całości (programy rekonstrukcji i postępu ekonomicznego, plany handlowo-finansowe zjednoczenia),
- 3) innych zagadnień zastrzeżonych w przepisach ogólnych lub w statucie zjednoczenia.

7. Tryb pracy kolegium określa regulamin uchwalony przez kolegium na podstawie wzorcowego regulaminu ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

IV. Działalność gospodarcza.

§ 9. 1. Zjednoczenie może za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej prowadzić działalność gospodarczą w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego wykonywania zadań przez zgrupowane przedsiębiorstwa. W ramach działalności gospodarczej zjednoczenie może prowadzić w szczególności bazy remontowe, laboratoria, jednostki projektowania wewnątrz lokali handlowych, jednostki odbioru jakościowego towarów, zakłady inwentaryzacji, zakłady usług inwestycyjnych itp.

2. Działalność gospodarcza może być prowadzona:

- 1) w ramach komórek organizacyjnych centrali zjednoczenia,
- 2) przez bezpośrednio podporządkowane centrali zjednoczenia jednostki działające według zasad wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego,
- 3) przez jednostki organizacyjne działające według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

3. Organizację i zakres działania jednostek, o których mowa w ust. 2, określa statut zjednoczenia.

4. Podporządkowane centrali zjednoczenia jednostki organizacyjne, prowadzące działalność gospodarczą na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, mogą być wyposażone przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej w fundusze własne w wysokości równowartości środków trwałych i w określonym procencie środków obrotowych niezbędnych do podjęcia tej działalności.

5. W razie zaprzestania działalności jednostek wymienionych w ust. 2 pkt 3 środki uzyskane z likwidacji przydzielonego im majątku podlegają przekazaniu w całości na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

6. Do jednostek prowadzących działalność gospodarczą na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego mają zastosowanie zasady gospodarki finansowej obowiązujące terenowe przedsiębiorstwa handlu wewnętrznego, z tym że wpłaty z zysku przekazywane są na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

7. Wytyczne co do zakresu i kierunków prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, wydaje Minister Handlu Wewnętrznego.

§ 10. Dla podniesienia efektywności pracy zgrupowanych przedsiębiorstw centrala zjednoczenia może na podstawie uchwały kolegium, na zasadach określonych w wytycznych Ministra Handlu Wewnętrznego, uzgodnionych z prezydium wojewódzkiej rady narodowej, organizować i realizować przedsięwzięcia gospodarcze, wykonując je w imieniu i na zlecenie przedsiębiorstw, np. organizować wspólne inwestycje, zakupy scentralizowane, budowę wspólnych obiektów gospodarczych, urządzać pokazy itp.

V. Porozumienia gospodarcze.

§ 11. 1. Zjednoczenie uczestniczy we właściwych branżowych i międzybranżowych porozumieniach gospodarczych handlu i przemysłu, zawartych w trybie uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski Nr 33, poz. 178).

2. Zjednoczenie może zawierać w zakresie swej właściwości rzeczowej i terytorialnej terenowe porozumienia gospodarcze z przedsiębiorstwami handlu detalicznego innych resortów i spółdzielczości w trybie uchwały wymienionej w ust. 1 oraz pełnić w tych porozumieniach funkcje zjednoczenia wiodącego.

3. Specjalizowane asortymentowo przedsiębiorstwa (jednostki na pełnym rozrachunku gospodarczym) uczestniczą w zrzeszeniach asortymentowych handlu i przemysłu, zmierzających do lepszego zaspokojenia miejscowych potrzeb społecznych i poprawy zaopatrzenia sklepów.

VI. Fundusze zjednoczenia.

§ 12. 1. Zjednoczenia dysponują następującymi funduszami:

- 1) funduszem statutowym,
- 2) funduszem na koszty utrzymania centrali zjednoczenia,
- 3) funduszem rezerwowym.

2. Zjednoczenia mogą również tworzyć fundusz przedsięwzięć gospodarczych i fundusz branży oraz na podstawie odrębnych przepisów inne fundusze, m. in. fundusze inwestycyjne.

§ 13. 1. Fundusz statutowy zjednoczenia powinien równać się wartości przydzielonych mu środków trwałych, a w razie prowadzenia działalności gospodarczej — także wartości środków obrotowych w części podlegającej pokryciu funduszami własnymi w obrocie.

2. Fundusz statutowy podlega zwiększeniu o:

- 1) wartość przyjętych do eksploatacji zakończonych inwestycji,
- 2) wartość nieodpłatnie przyjętych środków trwałych.

3. Fundusz statutowy ulega zmniejszeniu o:

- 1) wartość nieodpłatnie przekazanych środków trwałych,

- 2) poniesioną stratę na działalności gospodarczej zjednoczenia, nie pokrytą z funduszu rezerwowego lub z innych źródeł.

4. Poza wypadkami, o których mowa w ust. 2 i 3, fundusz statutowy może ulegać zwiększeniu lub zmniejszeniu w razie przeszacowania środków trwałych i obrotowych na skutek urzędowej zmiany cen oraz w innych wypadkach określonych odrębnymi przepisami.

5. Przez urzędowe zmiany cen, o których mowa w ust. 4, należy rozumieć zmiany cen zarządzone przez Radę Ministrów, Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen oraz właściwych ministrów, działających w ramach posiadanych uprawnień do ustalania cen.

§ 14. 1. Fundusz na koszty utrzymania centrali zjednoczenia tworzy się z wpłat obciążających koszty własne zgrupowanych przedsiębiorstw.

2. Wysokość rocznej sumy wpłat poszczególnych przedsiębiorstw ustala kolegium zjednoczenia w ramach sumy, jaką zamyka się roczny plan wydatków centrali. Wysokość wpłat przedsiębiorstw ustala się w stosunku procentowym do planowanej wartości sprzedaży przy zastosowaniu odpowiednich przeliczników, uwzględniających stopień obciążenia centrali zjednoczenia daną działalnością.

3. Kwoty, o których mowa w ust. 2, przedsiębiorstwa przelewają na rachunek bankowy funduszu na koszty utrzymania centrali zjednoczenia we właściwym oddziale banku finansującego w terminie do dnia 20 miesiąca poprzedzającego kwartał w wysokości ustalonej przez zjednoczenie na dany kwartał.

4. Z funduszu na koszty utrzymania centrali zjednoczenia pokrywane są wydatki centrali zarówno osobowe, jak i rzeczowe łącznie z wydatkami na kapitalne remonty i inwestycje o charakterze zakupów ruchomości niezbędnych do wykonywania przez zjednoczenie jego działalności ogólnej.

5. Centrala zjednoczenia nie dokonuje amortyzacji środków trwałych przeznaczonych dla potrzeb jej działalności ogólnej.

6. Nie wykorzystane środki funduszu na koszty utrzymania centrali zjednoczenia podlegają przekazaniu w ostatnim dniu każdego roku w całości na fundusz rezerwowy.

§ 15. 1. Fundusz rezerwowy jest tworzony z:

- 1) wpłat z zysku jednostek prowadzących działalność gospodarczą (§ 9 ust. 6),
- 2) nie wykorzystanych środków funduszu na koszty utrzymania centrali zjednoczenia (§ 14 ust. 6),
- 3) środków pozostałych po zakończeniu działalności gospodarczej lub wspólnych przedsięwzięć gospodarczych (§ 9 ust. 5 i § 10),
- 4) innych środków określonych odrębnymi przepisami.

2. Środki funduszu rezerwowego pochodzące ze środków wymienionych w ust. 1 mogą być przeznaczone na:

- 1) pokrycie strat i uzupełnienie środków obrotowych w jednostkach, o których mowa w § 9 ust. 2 pkt 3,
- 2) rozwój własnej działalności gospodarczej (§ 9 ust. 2 pkt 1),
- 3) potrzeby wspólnych przedsięwzięć (§ 10),
- 4) zasilenie w wypadkach uzasadnionych funduszy własnych przedsiębiorstw.

§ 16. 1. Fundusz wspólnych przedsięwzięć gospodarczych jest tworzony z dokonanych przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu wpłat ze środków przewidzianych w ich planach. Wysokość wpłat obciążających poszczególne przedsiębiorstwa ustala kolegium zjednoczenia w drodze uchwały.

2. W razie przejściowego braku środków na rachunku funduszu wspólnych przedsięwzięć gospodarczych zjednoczenie może zaciągnąć kredyt bankowy.

3. Z funduszu przedsięwzięć gospodarczych finansowane są wyłącznie wydatki eksploatacyjne, mające na celu ułatwienie przedsiębiorstwom wykonania zadań planowych oraz wprowadzenie postępu technicznego, nowych metod handlu itp.

4. Środki funduszu przedsięwzięć gospodarczych gromadzone są na odrębnym rachunku bankowym. Pozostałości środków na tym rachunku na koniec roku przechodzą na następny rok.

5. W razie zaprzestania określonego przedsięwzięcia gospodarczego środki uzyskane z likwidacji posiadanego majątku podlegają przekazaniu na rzecz funduszu rezerwowego.

6. Przy realizacji wspólnych przedsięwzięć gospodarczych o charakterze inwestycyjnym (np. budowa wspólnych obiektów) obowiązują ogólne przepisy o finansowaniu nakładów inwestycyjnych.

§ 17. 1. Fundusz branży może być tworzony w zjednoczeniach wiodących z wpłat uczestników porozumienia branżowego w celu sfinansowania:

- 1) wspólnych wydatków związanych z realizacją porozumienia branżowego (np. utrzymanie stałego sekretariatu porozumienia branżowego, wspólne szkolenie kadr, wspólne prace nad postępowaniem technicznym),
- 2) wspólnych przedsięwzięć gospodarczych przeznaczonych do obsługi wszystkich lub niektórych przedsiębiorstw będących uczestnikami porozumienia branżowego.

2. Zasady gromadzenia środków, wysokość wpłat, zasady rozchodowania i obliczania kosztów wspólnych przedsięwzięć realizowanych w ramach porozumień branżowych ustalają odrębne przepisy.

3. Zatrudnienie i fundusz płac stałego sekretariatu porozumienia branżowego objęte są odrębną pozycją planu i nie mogą być wykorzystywane na inne cele.

4. Zatrudnienie i fundusz płac, o których mowa w ust. 3, obciążają proporcjonalnie wszystkich uczestników porozumienia branżowego.

5. Pozostałości na koniec roku nie wykorzystanych środków pieniężnych na rachunku funduszu branży przechodzą na rok następny.

§ 18. Zjednoczenie może otwierać inne rachunki bankowe na podstawie obowiązujących przepisów; nadto może prowadzić rachunki środków budżetowych jako dysponent kredytów budżetowych na podstawie obowiązujących przepisów.

VII. Planowanie finansowe.

§ 19. 1. Centrala zjednoczenia sporządza roczny plan finansowy.

2. Plan finansowy centrali zjednoczenia obejmuje plany finansowe:

- 1) działalności ogólnej,
- 2) działalności gospodarczej,
- 3) wspólnych przedsięwzięć gospodarczych,
- 4) działalności związanej z realizacją porozumienia branżowego.

3. Plan finansowy działalności ogólnej centrali zjednoczenia zatwierdzany jest przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Plan finansowy działalności gospodarczej oraz plan finansowy wspólnych przedsięwzięć gospodarczych zatwierdzany jest przez dyrektora zjednoczenia po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia.

5. Plan finansowy działalności związanej z realizacją porozumienia branżowego uchwalany jest przez komisję branżową.

§ 20. Plan finansowy centrali zjednoczenia stanowi dla banku finansującego podstawę do finansowania działalności centrali.

§ 21. 1. Dyrektor zjednoczenia uprawniony jest do dokonywania w planie finansowym działalności ogólnej przeniesień pomiędzy poszczególnymi pozycjami wydatków.

2. Zmiany w planie finansowym działalności ogólnej, powodujące zwiększenie kwoty planowanych wydatków osobowych i funduszu premiowego, oraz zmiany wydatków o charakterze inwestycyjnym mogą nastąpić jedynie za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

3. Plan finansowy działalności ogólnej może być również skorygowany przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej w razie przekazania lub przejęcia przez zjednoczenie w ciągu roku przedsiębiorstw bądź ich zakładów.

§ 22. Zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralach zjednoczeń regulują odrębne przepisy.

§ 23. Centrala zjednoczenia prowadzi księgowość na podstawie branżowych planów kont.

§ 24. Centrala zjednoczenia obowiązana jest do składania jednostce nadrzędnej oraz innym jednostkom przewidzianym w odpowiedzialnej instrukcji:

- 1) sprawozdań finansowych w terminach i według wzorów przewidzianych w obowiązujących instrukcjach w sprawie sprawozdawczości finansowej dla central zjednoczeń, wydanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrem Finansów, oraz innych sprawozdań określonych właściwymi przepisami,
- 2) sprawozdań z działalności gospodarczej prowadzonej przez podporządkowane centrali zjednoczenia jednostki działające na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego w myśl przepisów obowiązujących dla sprawozdań przedsiębiorstw.

VIII. Przepisy końcowe.

§ 25. Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Finansów wyda szczegółowe przepisy w sprawach gospodarki finansowej zjednoczeń objętych niniejszą uchwałą.

§ 26. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych dostosują organizację działających obecnie zjednoczeń do przepisów niniejszej uchwały.

2. Zmiana podporządkowania organizacyjnego przedsiębiorstw nie zmienia dotychczasowych uprawnień miejscowych prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych do odprowadzania na ich rzecz odpowiednich wpłat tych przedsiębiorstw. Wysokość wpłat przedsiębiorstw bezpośrednio podległych prezydiom wojewódzkich rad narodowych i przedsiębiorstw międzypowiatowych na rzecz budżetów powiatowych (miejskich) rad narodowych określi prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 27. Traci moc uchwała nr 432 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie zjednoczeń państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego objętych planem terenowym (Monitor Polski z 1959 r. Nr 1, poz. 1).

§ 28. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Finansów i prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz